

var slet ikke Tilfældet; men jeg er saa fuldt enig i den Betragtning, som blev fremsat fra den ærede Ordfører i Jørgaars, den Betragtning, at skal en Skolereform blive til Gavn for Befolkningen og for Lærerne, saa skal den modtages med Glæde af begge Parter. Det var en forstandig og sund Betragtningssmaaede, som jeg deler fuldt ud, og det var ud fra denne Betragtning, at jeg tillod mig at fremsætte de Bemærkninger, jeg gjorde. Jeg siger altsaa, at jeg ikke vil sætte min Mening haardt mod ærede Medlemmers; jeg gør saa meget af denne Sag, at jeg ikke vil stille mig uden for den. Altsaa, selv om jeg ikke er tilfreds — og det er jeg langt fra —, og selv om jeg staar meget tvivlende over for Hensigtsmæssigheden af en Reform som den, der her ligger for os, vil jeg dog holde mig til Sagen og give den min Stemme. Jeg vil sige noget lignende, som et kjøbenhavnsk Dagblad sagde forleden, da det sluttede Forberedelserne til Valget i Valby: Lad os lade Sagen gaa til Landstinget og saa tælle Stemmerne!

Berntsen: Ja, jeg har ikke tænkt, at jeg yderligere ved denne Lejlighed skulde lægge Beslag paa det høje Tings Tid, men ingen kan jo holde Fred længere, end hans Nabo vil. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (M. Kläusen) var saa nærgaaende i sine Udtalelser, at jeg søler mig foranlediget til at knytte et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der fremkom i hans sidste Foredrag, navnlig rettede til mig, men det er noget vanskeligt at diskutere med det ærede Medlem, han bliver saa prikken; naar man ikke lige paa en Studs kan gaa ind paa hans Tankegang, saa stemples man som uvidende Mennesker, eller ogsaa bruger han Udtryk, som den højtærede Formand selvfølgelig maa paatale, for at Tonen her ikke skal blive lig den, der kan bruges, men ikke burde bruges, ved Krostuemøder. Det ærede Medlem bebrejdede mig min Stilling over for Spørgsmaalet om Skolepenge og over for Spørgsmaalet om Tilskuddet af 170,000 Kr. aarlig til Københavns Kommune. Ja, der er jo ogsaa adskilligt, man kunde bebrejde den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 2den Valgkreds, og navnlig kunde jeg med Grund bebrejde ham, at han ikke har været ganske taktfast i sine

Principper med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Da vi havde denne Sag til fste Behandling, udviklede han sine socialdemokratiske Meninger om, hvorledes et Skolevæsen her i Landet burde være. Det ærede Medlem hævdede da som sin Overbevisning, at naar Folkef. skolen skulde betyde noget — ja, det skulde ikke være en Folkef. skole, men en Statsf. skole — skulde det være en fælles Statsf. skole, hvori alle lige fra Ministerens til Arbejderens Søn vare tvungne til at gaa. Da jeg saa bebrejdede det ærede Medlem denne noget dristige Omkalfatring af hele det Princip og de Grundsætninger, hvorpaa vor Skolelovgivning hviler, faldt han over mig med Beskyldninger for, at jeg havde citeret ham urigtig, men Rigsdags-tidenden vil konstatere for alle dem, der ønske at sætte sig ind i denne Sag, at det netop var det ærede Medlems Standpunkt, som jeg havde præciseret, og det burde det ogsaa være, for det er det socialdemokratiske Standpunkt, men hvor er nu den fælles tvungne Statsf. skole bleven af, hvor er det ærede Medlems Principper blevne af, han er traadt uden for Taktten i denne Sag. Her foreligger et Forslag, han har været med til at indstille, der bevarer den gamle Regel, at vel staar der en Statsf. skole, men det er overladt Befolkningen, om de ville benytte den eller ej, det er overladt til Befolkningens fri Valg, om de ville sende deres Børn i den offentlige Skole eller i den private Skole, og da det ærede Medlem er enig med os i at opretholde det Princip, som er det rigtige Princip, at overlade det til Forældrenes fri Afgørelse, hvor de ville have deres Børn underviste, ved hvem de ville have dem underviste, paa hvilken Maade de ville have dem underviste, er det, min Tanke naturlig maa føre mig ind paa den Betragtning: Skal man da ikke gøre det muligt for den fattige Mand at benytte den Frihed, som ogsaa han har. Det er ogsaa derfor, jeg ønsker Skolepengene gennemførte ved denne Lov, ikke saa meget af Hensyn til Friskolerne og dens Lærere, det gentager jeg, som af Hensyn til den fattige Befolkning, for at det ikke skal blive illusorisk for Fattigfolk, at de have Ret til at faa deres Børn underviste, hvor de ville, og det har undret mig, at det ærede Medlem, som ellers